Dr hab. med. Maria Hortis-Dzierzbicka

Prof.UWM

Katedra i Klinika Otorynolaryngologii, Chorób Głowy i Szyi

Wydział Lekarski UWM w Olsztynie

08.03.2022r.

Opinia promotora nt rozprawy doktorskiej lek. med. Piotra Misiowca pt:

OCENA DYSFAGII NEUROGENNEJ U PACJENTÓW W RÓŻNYCH FAZACH NACZYNIOPOCHODNEGO USZKODZENIA MÓZGOWIA – KORELACJA BADANIA PODMIOTOWEGO I PRZEDMIOTOWEGO Z BADANIEM INSTRUMENTALNYM FEES.

Napisaną pod moim kierunkiem rozprawę doktorską oceniam wysoko, jako spełniającą wszystkie wymagania stawiane pracom eksperymentalnym w dziedzinie ochrony zdrowia.

Zaburzenia połykania pod postacią neurogennej dysfagii górnej stanowią bardzo istotny problem diagnostyczno-terapeutyczny w chorobach neurodegeneracyjnych mózgu przebiegających z porażeniem czterech ostatnich nerwów czaszkowych, jak udar, SM, SLA, choroba Parkinsona i zespoły pseudoparkinsonowskie. Wśród nich właśnie ostry incydent naczyniopochodny pod postacią udaru mózgu jest najczęstszą przyczyną dysfagii neurogennej.

Powszechnie obecnie obowiązująca w ośrodkach udarowych kliniczna diagnostyka dysfagii obejmująca wywiad, podstawowe badanie neurologiczne oraz logopedyczne, włączywszy testy połykania będącą w powszechnym użyciu skalą GUSS lub inną, nie identyfikuje dostatecznie istoty zaburzeń aktu połykania na jego różnych poziomach w indywidualnych przypadkach. Przede wszystkim zaś nie ukazuje ryzyka aspiracji, w tym zwłaszcza tzw. „niemych aspiracji".

Natomiast nowoczesne czynnościowe techniki obrazowe jak właśnie FEES (Functional Endoscopic Evaluation of Swallowing) - badanie wideoendoskopowe aktu połykania przy użyciu pokarmów o trzech różnych konsystencjach, pozwala na *naoczną bezpośrednią wizualizację* aktu połykania na jego najistotniejszym dla oceny ryzyka aspiracji poziomie -w fazie gardłowej.

Przedstawiona rozprawa doktorska stanowi autorską weryfikację założonego celu pracy - hipotezy o bezwzględnej konieczności stosowania diagnostyki obrazowej dysfagii neurogennej dla jej prawidłowej oceny, jako podstawowego narzędzia („gold standard") zarówno dla planowania terapii, jak i obiektywnej oceny efektów leczenia w chorobach degeneracyjnych mózgu. a tym samym zapobiegania ciężkim skutkom tych zaburzeń.

Materiał badań stanowiło 81 pacjentów po przebytym udarze mózgu, hospitalizowanych w Klinicznym Oddziale Rehabilitacji Neurologicznej i Ogólnoustrojowej Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Olsztynie w latach 2018 - 2020.

Wyniki przeprowadzonych badań zostały prawidłowo zinterpretowane i opracowane statystycznie. Ich analiza pozwoliła autorowi jednoznacznie odpowiedzieć na postawione sobie pytania badawcze i potwierdzić hipotezę wstępną dotyczącą zasadniczego znaczenia wykonania wizualnej endoskopowej funkcjonalnej oceny aktu połykania (FEES) u pacjentów z poudarową dysfagią górną dla wykluczenia bądź potwierdzenia występowania u nich tzw. „ niemej aspiracji", który to objaw ma zasadnicze znaczenie rokownicze.

Wnioski wynikające z przeprowadzonych badań mają więc ogromny wymiar społeczny.